

● GOLOVEC 83

Smo kaj dlje kot na pol poti?

Gledamo TV, poslušamo radio, beremo časopise, listamo revije: na Japonskem je bil potres in za njim so visoki valovi porušili na tisoče hiš ter pokopali veliko človeških življenj; vodne ujme v Zahodni Evropi letošnjo pomlad so odnesle toliko ljudi; orkani so pustili v ZDA in kmalu zatem čisto na drugem koncu sveta...

Tudi naša dežela, čeravno mnogo manjša, ni nedotakljiva za elementarne nesreče. Spomnimo se Skopja, Banjaluke, Črne gore, Posočja. Mar nismo ob vsem tem gorju, ki doletava naše sozemljane na različnih koncih sveta, kar preveč mirni, češ saj se to dogaja drugje, celo daleč od nas; nam se kaj takega ne bo primerilo. Nekateri — žal še vedno v manjšini — pa menijo drugače in še naprej kličejo h krepitvi solidarnosti, k budnosti in k večji pripravljenosti, da nas nekega dne ali noči huda ura ne najde nepripravljene — v negotovosti, v nebudnosti, v nepoučenosti. In to se lahko zgodi že danes ali jutri. Kolikor več časa je poteklo od zadnje podobne katastrofe v prejšnjem stoletju — na TV smo nedavno gledali Klopčičev film Potres — toliko večja verjetnost obstaja, da v zemlji pod našimi nogami, stanovanji in delovnimi mesti tli velika napetost, sprostitve te nakopičene energije pa bo prišla nenadano in zato še toliko bolj grozljivo. Tem naravnim pojavom se ne moremo upreti niti jih ne moremo natančno napovedati, lahko pa jih dočakamo bolj ali manj pripravljeni, organizirani in osveščeni, da bomo v najkrajšem času po začetnem šoku, ki je v takih primerih nekaj povsem naravnega, znali poskrbeti zase, za reševanje svoje družine, sodelavcev, soljudi.

Nadaljevanje na 2. strani

● Delovna akcija Janče 83

V nedeljo 26. junija je odšlo na urejanje ceste Tuji grm—Jevnica 37 brigadirjev iz naše občine. Pesem brigadirjev, krampov in lopat je prekinila idilično tišino na pobočjih Janč, prav tam, kjer je bila maja 1942 znamenita bitka. Svoj tabor so brigadirji postavili nekako dva kilometra nižje pri domačiji Franca Zavrla, pri katerem imajo tudi vodo in električni tok, za lačne želodce pa skrbi »mama Helena« iz planinskega doma na Jančah. Povprečna starost brigadirjev je okrog 15 let. Delo samo ni pretežno, pa vendar se le pojavi kak žulj. Mnogi se prvič srečujejo s takim delom ter z odsotnostjo od doma in prijateljev. Vzdušje je čudovito, delo in popoldanske aktivnosti pa tako izpolnijo vsak dan, da mine hitro in prijetno. Kaj več o opravljenem delu in rezultatih MDA Janče 83 pa prihodnjič.

J. J.

● KADROVSKE PRIPRAVE NA VOLILNO PROGRAMSKE SEJE KRAJEVNIH IN OBČINSKE ORGANIZACIJE SZDL

FRONTNI DOGOVOR

Ob pripravah na letošnje volilno programske seje SZDL je predsedstvo občinske konference opredelilo tudi postopke in kriterije kadrovskih priprav in volitve delegatov v konference SZDL.

● Nuša Kerševan o delu skupščine SFRJ

Delegatka v zboru republik in pokrajin SFRJ Nuša Kerševan se je 21. junija v spodnji dvorani kulturnega doma Španski borci pogovarjala s širšim družbenopolitičnim aktivom naše občine. Spregovorila je o aktualnih družbenih in gospodarskih problemih, ki jih je ali jih še bo obravnavala skupščina SFRJ, nato pa so navzoči seznanili Nušo Kerševan s svojimi izkušnjami in pogledi na reševanje nekaterih zadev. (Foto: DARJA JUVAN)

● ZBORI OBČINSKE SKUPŠČINE O VARNOSTNI OCENI IN FINANCIRANJU KRAJEVNIH SKUPNOSTI

NAPREDEK TERJA ŠE VEČ

Na podlagi samoupravnih sporazumov o združevanju sredstev za izvajanje prednostnih nalog v krajevnih skupnostih naj bi ozdi naše občine iz svojih skladov skupne porabe letos izločili 9 milijonov 823 tisoč dinarjev. Do 25. maja letos pa je ta sporazum pospisalo le 43 ozdov od 127, tako da je bilo zbranega samo 34 odstotkov predvidene zneska.

Ti podatki so bili osnova za razpravo k eni izmed pomemb-

nejših točk dnevnega reda na skupnem zasedanju vseh treh zborov občinske skupščine 29. junija. Delegati so namreč obravnavali informacijo o tem ali novi način financiranja krajevnih skupnosti, ki je zamenjal takojmenovano glavarino, rodi željene sadove. Medtem ko sta komisija za razvoj KS pri občinski skupščini in svet za razvoj KS pri predsedstvu OK SZDL menila, da so rezultati kar dobri (saj smo, kot piše v Delegatski tribuni letos zbrali že nekaj več kot dva milijona 300 tisoč dinarjev, v letu 1981, to je v zadnjem letu obstoja glavarine, pa se je nateklo le dva milijona dinarjev), so bili delegati iz delovnih organizacij in tudi krajevnih skupnosti drugačnega mišljenja.

Menili so, da praznjenje sklada skupne porabe, ki se v današnjih razmerah že tako in tako težko polni, ni najboljši način. O

Gre za odgovorno nalogo, saj predstavljajo volitve delegatsko zaokrožitev celovitih kadrovskih rešitev v krajevni skupnosti in občini. Odgovornost za pripravo kadrovskih predlogov mora biti enaka tako za sestavo konferenc in predsedstvo kot za sestavo komisij, koordinacijskih odborov, svetov in nosilcev najodgovornejših dolžnosti.

Osnovna izhodišča za oblikovanje kadrovskih rešitev smo v naši občini opredelili že v pripravah na skupščinske volitve leta 1982. Odgovorno uresničevanje kadrovske politike je tesno povezano z aktualnim družbenim trenutkom in nalogami, ki stojijo pred našo celotno družbo. Zato morajo predvidene kadrovske rešitve temeljiti na ustreznih kadrovskih rešitvah. Biti morajo frontno dogovorjene in usklajene v predsedstvih krajevnih in občinskih konferenc SZDL.

To je bil tudi eden od zaključkov posveta predsednikov in sekretarjev krajevnih konferenc SZDL, kjer so navzoči ocenili dosedanj potek priprav na volilno programske seje SZDL in se enotno dogovorili za potek novih aktivnosti do jeseni.

J. PETEK

tem namreč, kako financirati krajevne skupnosti, razpravljamo že nekaj časa, toda odločitev prelagamo iz leta v leto.

Prav bi bilo, da bi ta problem načelno rešili za vso Slovenijo, če že ne za vso državo, zdaj pa je financiranje teh družbenopolitičnih celic različno urejeno celo v ljubljanskih občinah. Zato bodo naši delegati na seji mestne skupščine postavili delegatsko vprašanje glede neenotnega načina financiranja dela krajevnih skupnosti.

Ker bo sedanj način financiranja v veljavi vsaj še v letu 1984, bo treba nadaljevati z akcijo podpisovanja samoupravnih sporazumov. Kot zgleden primer sodelovanja delovne organizacije s krajevno skupnostjo so delegati navedli Papirnico Vevče, ki bo za ureditev Papirniškega trga, popravila prostorov KS in obnove doma družbenopolitičnih organizacij prispevala več, kot se je sicer zavezala v samoupravnem sporazumu. Tistim krajevnim skupnostim pa, ki so zaradi odklonilnega stališča delovnih organizacij do podpisovanja samoupravnega sporazuma ostale brez denarja, bo treba solidarnostno priskočiti na pomoč.

Nadaljevanje na 2. strani

● Spoštovani sodelavci in bralci!

Varčevalni ukrepi in velike izvozne obveznosti proizvajalca roto papirja so nas prisilile, da smo že lani začeli krčiti obseg Naše skupnosti in smo tako doslej že za celo tretjino zmanjšali porabo roto papirja. Razmere pa nas silijo k še nadaljnjemu zmanjševanju in zato tokrat izhajamo samo na štirih straneh. Seveda vsebinske celovitosti koncepta NSK nismo mogli ohraniti; preveč bi bilo vse miniaturno. Potrudili pa smo se, da vas o najpomembnejših občinskih stvareh vendarle obvestimo.

Zelimo, da spremembo sprejmete z razumevanjem in da tudi v spremenjenih razmerah ostanete naši zvesti bralci in oblikovalci vsebine NSK. Zelimo, da ste kot dopisniki še krajši in selektivnejši pa da nam pomagate še zboljšati raznašanje časopisa, še zlasti v KS Vevče—Zg. Kašelj in Dušan Kveder—Tomaž, od koder prejemo pogoste pritožbe.

Predsednik izdajateljskega sveta
SLAVKO GERLICA

● OB DNEVU BORCA

REVOLUCIONARNA VLOGA PARTIJE

Dan borca proslavljajo vsako leto delovni ljudje in občani, mladina in pripadniki oboroženih sil kot spomin na usodni mejnik naše revolucije in novejšo zgodovino narodov Jugoslavije. Tega dne pred 42 leti je bila na osnovi večmesečnih in vsestranskih priprav na seji političnega biroja CK KPJ sprejeta odločitev, da se takoj začne z oboroženim bojem, s splošno narodno vstajo, katere cilj je popolna osvoboditev narodov Jugoslavije.

Politični biro je takoj po seji poslal na teren delegate Centralnega komiteja in Glavnega štaba NOV in POJ z nalogo, da seznanijo nacionalna in pokrajinska vodstva Partije z odločitvijo o oboroženih vstaji in da jim pomagajo pri organiziranju oboroženega odpora.

Centralni komite KPJ je 12. julija izdal proglas, v katerem je vse narode Jugoslavije pozval v brezkompromisen oborožen boj do popolnega uničenja fašističnih napadalcev in domačih izdajalcev.

Na podlagi te odločitve in smernic CK KPJ so v skladu z razmerami na terenu ter na pobudo partijskih vodstev in komunistov, ki so stopili na čelo uporniških množic, nastala v vseh poglavitnih pokrajinah Jugoslavije prva žarišča oboroženega upora že julija, le v Makedoniji nekaj mesecev pozneje.

S proglasom 12. julija je CK KPJ seznanil jugoslovanske narode in narodnosti, da se je vstaja začela ter pozval nove borce, da stopijo v partizanske odrede. Med prvimi, ki so sprejeli poziv Partije na vstajo, je bilo 12 tisoč komunistov in 30 tisoč skojevcev. To je bila organizirana sila, hrabra, odločna in sposobna, da se skupaj s svojim narodom bojuje za uresničitev razrednih in nacionalnih interesov delovnih ljudi Jugoslavije.

Množično sodelovanje rodoljubov že v prvih dneh bojev je bilo najboljši dokaz, da se je Partija vsestransko pripravila na NOB in revolucijo in da so komunisti opravili svoje revolucionarne naloge.

Tako je oborožena vstaja pod vodstvom Partije in Tita dokaj hitro prerasla v splošno ljudsko vstajo proti okupatorjem in domačim pomagačem. To je bila prva oborožena vstaja v zaslužni Evropi. Jugoslavija je tako sredi Hitlerjeve Evrope postala novo prostrano bojišče, ki je terjalo vedno nove okupatorske čete in je fašistične sile odtegovalo drugim frontam.

Nadaljnji tok oboroženega boja je potrdil, da so bile odločitve KPJ julija 1941 odločilne za rast in razmah NOB in revolucije v Jugoslaviji, za popolno zmago nad fašističnimi okupatorji in njihovimi pomagači.

ALOJZ HREN

Številnim protestom proti najnovejšemu divjanju neofašistov na Trzaskem so se pridružili tudi naši občani. Na zadnji seji OK ZKS so sprejeli protestno izjavo, ki v njej komunisti najostreje obsojajo in protestirajo zoper oživljanje naravnostne nestrpnosti in vse oblike neofašističnega terorja, se pridružujejo zamejskim Slovincem v njihovem vztrajnem boju in jim zagotavljajo vsestransko podporo.

● Predana namenu dva odseka Poti spominov in tovarištva

Predstavniki družbenopolitičnega življenja mesta Ljubljana, naše občine in občine Šiška so si 17. junija ogledali dva pravkar zgrajena odseka Poti spominov in tovarištva. Gre za odseka od Djakovičeve ulice do kamniške proge v Šiški (dolžina te poti je 1149 metrov) in od severne obvoznice do železniških tirnih naprav v Mostah. Dolžina odseka v naši občini znaša 1160 metrov, gradili pa so ga vojaki in starešine ljubljanske garnizije in 178 gojencev vojaške gimnazije Franc Rozman—Stane. Vsi skupaj so opravili 8765 ur prostovoljnega dela. Odsek v Šiški pa je delo kadetov iz Tacna in dijakov Izobraževalnega centra Litostroja.

Po ogledu odsekov Poti spominov in tovarištva so se navzoči zbrali v Zajčji dobri, kjer so organizacijam in posameznikom, ki so s svojim delom pripomogli k dokončanju obeh odsekov v predvidenem roku, podelili priznanja. (Besedilo in slika: DARJA JUVAN)

Ob krajevnem prazniku KS Zalog je bil slovesno odprt novi most čez Ljubljanico. Vrvice na njem je simbolično prerezal predsednik sveta KS Zalog Martin Pograjc (na sliki), ki je v priložnostnem govoru poudaril novo pridobitev ne samo za krajanje KS Zalog, marveč za širše zaledje Ljubljane.

M. SREBRNJAK